Ao. 1858. Zaturdag

No. 76. 26 Junij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, 25 *Junij* 1858.

Bij Gouvernements resolutie d.d. 14n. dezer maand No. 8, is de Heer W. B. White geadmitteerd als Translateur in de Engelsche taal.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
25 Junij. Van den slaaf *Bernard*, geboren in 1840, zoon van *Alida*, toebehoorende voor den vrijdom aan A. J. Polak.

» » Van het slavenkind *Anna*, geboren in 1846, dochter van *Nanette* of *Adjuba*, toebehoorende aan S. Lijons nom. ux.

» » Van het slavenkind *Romulus*, geboren in 1844, zoon van *Collestina*, toebehoorende aan H. Schorrenberg.

» » Van het slavenkind *Simson*, geboren in 1854, zoon van *Malie*, toebehoorende aan Plant. *Burnside*, district *Coronie*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van den Heer Gouverneur dezer Kolonie aan de minstinschrijvenden aanbesteden:

De levering der voor 's Gouvernements dienst benoodigde VOEDING - ARTIKELEN voor Militaire rantsoenen, enz. gedurende het jaar 1859,

en zulks op de voorwaarden, welke voor de gegadigden ter lezing liggen ten burele van den ondergeteekende.

De bus der inschrijvingsbilletten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Vrijdag den 9 Julij, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, *den* 25 *Junij* 1858.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

Van de Gouvernements Plantaadje *Ruetenburg* worden bij inschrijving tegen *Contante betaling* te Koop aangeboden:

23 VATEN SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 29 dezer, des voormiddags ten 10 ure, ten burele van den ondergeteekende.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker voor rekening en risico van den kooper binnen 8 dagen van Plantaadje worden afgehaald.

Paramaribo, *den* 25 *Junij* 1858.

De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

De Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* zal op aanstaanden Dingsdag den 29 dezer, door- en ten huize van den Vendumeester A. Salomons, des voormiddags ten 9 ure, doen verkoopen:

De **Nalatenschap** van de *desolate* Boedels C. M. Rhijnbergen, G. van Wildernis, R. Goedschalk Echtgenoot van M. H. Continho Jr., A. Karelshoek, J. Levi, G. C. Schutte en J. C. G. Sluijter.

En vermits geene genoegzame goederen in deze Boedels aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren voor als nog niet worden opgeroepen.

Paramaribo, *den* 25 *Junij* 1858.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(7461) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie Suriname, zal op Vrijdag den 9den Julij 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje **Nieuwhoop**, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, aankomende Judith Gomperts Weduwe M. A. Salomons.

Paramaribo, *den* 25 *Junij* 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS

van den Houtgrond **La Resourse**, zullen op Donderdag den 8n. Julij e. k., des morgens te *half negen* uur, ter kastelenije van het Geregtshof, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde uit den Hove, tot de Zaken van Curatele en Sequestratie, publiekelijk verhuren: Bovengenoemden **Houtgrond**, gelegen aan de rivier *boven Saramacca*, met de daaraan behoorende SLAVEN, ingevolge Inventaris, welke, benevens de voorwaarden van verhuring, ter visie liggen ter griffie van het Geregtshof. (7462)

Paramaribo, *den* 25 *Junij* 1858.

NIEUWSTIJDINGEN.

Fransch Guyana.

In de *Feuille de la Guijane Française* treffen wij een verslag aan van den algemeenen toestand der gouddelving maatschappij te Caijenne van af Mei 1857 tot ultimo Maart dezes jaars. Daaruit blijkt dat de goudproductie voor als nog niet zeer aan de verwachting heeft beantwoord, aangezien de uitgaven de waarde der productie verre te boven gaan. Men koestert echter de verwachting dat de toekomst gunstiger zal zijn, daar de kosten van aanleg voor het vervolg komen te vervallen, en de productie merkbaar begint toe te nemen.

Aan de Rapporten der distrikts Commissarissen over het *eerste* kwartaal dezes jaars, ontleenen wij het volgende:

Roura.

De landbouwkundige nijverheid houdt zich sedert lang bezig met de kultuur van nagelen en Roucou, voor exportatie.

De nagelen oogst die in 1857 geheel mislukt was, heeft dit jaar een gunstiger aanzien. Gedurende het eerste kwartaal van dit jaar heeft de oogst van Roucou ongeveer 28,000 kilogr. bedragen. De lage prijzen heeft de planters niet ontmoedigd; de nagelen verdwijnen daarentegen met rassche schreden van de plantaadjen, alwaar ze vroeger met zorg werden geteeld.

De houtvelling heeft niet zoo veel materialen opgeleverd als wel het geval had kunnen zijn, evenwel is aan de markt te Caijenne eene vrij aanzienlijke hoeveelheid timmer- en verfhout alsmede cingels gebragt.

De teelt van kost heeft groote uitbreiding erlangd; de oogst schijnt overvloedig te zullen zijn.

De arbeid gaat over het algemeen niet zoo regelmatig als wenschelijk is.

De dienst in het distrikt is behoorlijk verrigt en het gedrag der agenten voldoende geweest.

De jonge veroordeelden, die in het verbeterhuis zijn gedetineerd, geven dikwerf reden tot klagte; het bestuur bezigt hen tot openbare werken.

Approuague.

Dit distrikt heeft, gedurende het 1ste kwartaal, naar de hoofdplaats verzonden 112 vaten tafia (dram) 117 oksh. suiker, 16 stuks hoornvee, 8 vaten roucou en 5 kilogr. en 320 gr. inlandsch goud.

Met den arbeid gaat het er goed; de effecten gaan vooruit, naar mate er door de aankomst van immigranten in werkvolk voorzien wordt. De groote plantaadjen maken voorbereidende werkzaamheden die veel vertrouwen

op de toekomst geven; de kleine, die niet veel in getal zijn, zijn goed onderhouden; zij leveren in het bijzonder, kost op.

De maatregelen die men genomen heeft om de woelingen onder de Afrikaansche immigranten te onderdrukken, hebben evenwel niet de gewenschte resultaten gehad.

De sterfte heeft de geboorte overschreden. De eerste vond inzonderheid plaats onder de onlangs ingevoerde immigranten, die nog niet geacclimateerd zijn.

De armenschool wordt er goed bestuurd.

Mont Sinéry.

In dit distrikt heeft gedurende het eerste kwartaal van dit jaar volstrekt geene verandering plaats gevonden.

Op de groote plantaadjen, die er zeer weinig in getal zijn, is de kultuur van uitvoerartikelen zeer verflaauwd, naardien de arbeiders, door gebrek aan kost, van het gunstige saisoen gebruik hebben gemaakt om gronden gereed te maken en te beplanten.

Op de kleine effecten is de arbeid, op eenige zeldzame uitzonderingen na, even als vroeger, van geene beteekenis geweest. Indien de policie al geene overtredingen van de wetten en reglementen, die uit zulk een' staat van zaken voortvloeijen, heeft kunnen te boek stellen, en de bedrijvers aan de justitie overleveren, is dit dáâraan toe te schrijven dat die kleine grondbezitters, hen, uit vrees van ze te zullen verliezen, door valsche verklaringen in hunne dagboeken, van vervolging vrijwaren, in plaats van hen aan de openbare magt aan te wijzen.

Het bestuur der distrikten houdt zich met maatregelen bezig om in het vervolg dergelijke misbruiken te voorkomen.

Tour de l'Ile.

De landbouw schijnt zich over het geheele distrikt weder te ontwikkelen. — Talrijke kostgronden zijn aangelegd. Hoewel men genoodzaakt is, de nog zeer jonge maniocte rooijen, ten einde in de behoefte der consumptie te te voorzien, waakt het bestuur van het distrikt er op eene geheel eigenaardige wijze voor dat men van het gunstige jaargetijde gebruik maakt, om, naar mate er gerooid wordt, wederom aanplantingen te doen.

Verscheidene eigenaren hebben zich ernstig bezig gehouden met de kultuur van *Sea Island* katoen; dat op lage gronden geplant is schijnt in den besten toestand te zijn. Voor de planters die deze kultuur willen doorzetten, schijnen de resultaten gunstig te zullen zijn. Een hunner verklaart niet te aarzelen, de kultuur van dit produkt op zijne landerijen boven elk ander te verkiezen.

Op de kleine plantaadjen verdwijnt de roucou; niemand wil tegen de lage prijzen daarvan worstelen; men houdt zich aan de kultuur van koffij en kost, en aan het maken van houtskool.

De overtredingen door de policie opgeteekend, zijn veel minder geweest, dan in de vorige kwartalen. Bij den burgerlijken stand heeft men, in tegenstelling der voorgaande jaren, eene vermeerdering van de bevolking opgemerkt. —

Onder de arbeiders, hebben er geene belangrijke mutatiën plaats gevonden; 11 hebben het distrikt verlaten, 10 zijn naar andere effecten overgegaan, eenige zijn grondeigenaars geworden. — Men rekent op de immigratie om het deficit aan te vullen.

De Handelsschool te Amsterdam.

(*Uit de Economist.*)

Wanneer de Nederlander er nu en dan over klaagt, dat zijn land bij de behandeling der algemeene belangen van Europa niet meer datzelfde groote gewigt in de schaal kan leggen waarop het in vroegere tijden met regt zoo fier was, dan troost hij zich met de gedachte, dat ja het staatkundig aanzien van zijn Vaderland is afgenomen, maar dat het daarentegen eene eerste plaats blijft innemen in de rij der groote Europesche staten, wanneer het geldt groot te zijn in handel en in scheepvaart. Mogen andere Regeringen eene oneindig meer beslissende stem uitbrengen dan de onze, waar vraagstukken van staatkunde worden behandeld: op het gebied van handel en scheepvaart wordt geene kwestie van werkelijk aanbelang uitgemaakt, of Nederland wordt daarover gehoord en aan zijne uitspraak wordt nog steeds groote waarde toegekend. Immers het land dat op de rijkste en welvarendste van bijna alle koloniën roemen mag, en welks markt voor eenige hoofdartikelen van den groothandel eene der eerste moet genoemd worden, ja voor één stapelartikel zelfs *de* eerste, en waarvan de vlag, tot in de verst verwijderde havens, eene bevriende en geëerde is, dat land verdient die eereplaats ten volle. Men wijze een enkel land ter wereld aan, zoo digt bevolkt met nijvere en welvarende, ja rijke burgers, als Nederland; waarom dan nog getreurd over wat minder staatkundig aanzien, wanneer de vrij wat wenschelijker rijkdom en welvaart der ingezetenen zoo veel stof tot roem en dank aanbieden?

Wij zullen de laatsten zijn om te klagen over de meer ondergeschikte rol die Nederland op het politiek terrein speelt, zoodra wij zien dat de tijd en de krachten, die andere volken aan de bevordering van hun staatkundig leven wijden, bij ons besteed worden aan de vermeerdering van onze eigene welvaart. Laten anderen hunne kapitalen aan legers en vloten besteden, en gaarne de zware offers brengen die van hen gevorderd worden, om kwestien van staatsbelang naar hun wil en naar hun verlangen te beslissen: wij voor ons zullen hun die eere, tot zoo duren prijs gekocht, noch betwisten noch benijden, wanneer bij ons diezelfde kapitalen worden aangewend tot verhooging van het algemeen belang van ons eigen land en van de welvaart onzer medeburgers. Maar dan ook moeten wij bij die bevordering van onze belangen eene kennis toonen van 't geen die welvaart werkelijk vermeerderen kan, even als onze naburen die in de raadzaal en in het kamp of op de vloot ten toon spreiden. Zullen wij aan onze staatkundige grootheid minder waarde hechten, maar meer aan de grootheid van onzen handel en van onze scheepvaart, wij moeten dan ook de bewijzen geven in de kennis van de beide hoofdtakken van ons bestaan en van onzen roem, alle anderen voorbij te zijn.

Op welke wijze die kennis verkregen? Door de praktijk, antwoorden voorzeker velen. En hun antwoord is gedeeltelijk juist, maar eer men zich in die praktijk begeeft, moet er onderrigt zijn voorafgegaan. Immers wie handelaar of zeevarende worden wil, en daarin zulk een rol wil spelen dat hij de algemeene belangen krachtig helpt bevorderen, die moet eene bepaalde opleiding ontvangen hebben voor zijn vak. De koopman die geene vreemde talen heeft geleerd, noch rekenen of aardrijkskunde, hij moge al in staat wezen zijn dagelijksch brood te verdienen, van veel beteekenis zal hij in onze dagen wel moeijelijk worden. De zeevarende die een vreemdeling is in de stuurmanskunst, in de wetten en gebruiken van andere volken, en ook in de taal waarvan zij zich bedienen, zijn naam zal niet ligt met eere genoemd worden onder de eersten van zijn bedrijf. Toch hebben wij regt van eene natie die zich hoofdzakelijk op de beoefening van handel en scheepvaart toelegt, en die zich daarop beroemt, veel te vorderen; groote eischen mogen wij aan haar stellen. En is nu de gelegenheid om die zoo noodige opleiding voor een bepaald vak te bekomen, ten onzent voldoende? Aarzelend zouden wij een volkomen toestemmend antwoord op die vraag geven, wanneer dat van ons verlangd werd, maar gereedelijk een bepaald ontkennend, waar het de opleiding voor den handel geldt. Bepalen wij ons voorloopig daartoe.

Waar bestaat die gelegenheid tot het verkrijgen van eene bepaalde opleiding voor den handel hier te lande? Men zegge toch niet, op elke middelbare school, want de ondervinding logenstraft die bewering volkomen. Er moge al hier en daar eene goede school bestaan, waar de aanstaande koopman veel leert wat hij noodig heeft te weten eer hij de kantoorkruk beklimt, het aantal der zoodanigen is zeker uiterst gering. Maar eene enkele bepaalde inrigting van dien aard bestaat er te Amsterdam: en hoe wordt zij gewaardeerd? Wij behoeven ons maar te beroepen op de, meer dan laakbare, wijze waarop het stedelijk Bestuur der hoofdstad zich ten aanzien van die inrigting gedragen heeft, zoo treurig een contrast makende met de waarlijk schitterende ondersteuning, die zij in den beginne van vele der vermogende ingezetenen ontvangen heeft; maar hoe is de houding van het handelspubliek tegenover die handelsschool? Eene onverschillige, ziedaar het zachtste woord dat wij kunnen vinden. O ja, een dertigtal leerlingen geniet er onderrigt, maar wat zegt dat getal voor een land dat altijd stoft op handelsgrootheid! Zou men daar niet met regt een getal verwachten zóó groot, dat het verreweg de krachten overschreed van eene enkele inrigting, zoodat eene tweede, en eene derde, en eene vierde op andere plaatsen des lands, als van zelve opstonden? De hoofdstad des rijks helpt wel het hooger onderwijs voortdurend versnipperen, door met groote kosten een Athenëum te onderhouden, zij kan wel met aanzienlijke opofferingen een Gymnasium bestendigen; maar eene handelsschool in eene koopstad als Amsterdam te vestigen, en die even rijk te bedenken als een Athenëum en een Gymnasium, in dat denkbeeld schijnt voor de leden des Bestuurs iets dwaas te liggen, want daarin zou immers de erkentenis zijn opgesloten, dat de koopman evenzoo een voorbereidend onderrigt noodig heeft als de regtsgeleerde en de geneesheer? En aan dat, door hen misschien als zoo ongerijmd veroordeeld begrip, hechten wij voor ons juist zeer veel waarde, ja wij zouden, misschien dwaas genoeg, in eene koopstad als Amsterdam, het hooger onderwijs oneindig liever overgelaten zien aan de bestaande Academien — wanneer daarvoor eene goede handels-

school in die aloude handelsveste verrees. Of is voor Amsterdam niet van oneindig meer belang een groot aantal bekwame kooplui te bezitten, dan veel bekwame geletterden? En is de goede opleiding van kooplui niet veel beter te bereiken in eene handelsstad dan elders, terwijl tevens het karakter van wereldmarkt van luttel waarde is voor eene plaats waar de studerende jeugd hare vorming ontvangt? Wil echter Amstels Bestuur haar oud Athenëum behouden, trouwens ook niet opgerigt met het doel om eigenlijke geleerden te vormen, maar alleen om de aanzienlijken en de kooplui meer te beschaven, 't is ons wel, maar daarvoor sta de opleiding van de handelslui niet achter, of liever nog, werde niet daardoor geheel ter zijde gesteld.

Zou zelfs eene vereeniging van het Gymnasium met de bestaande Handelsschool, natuurlijk eene zaak die vele opofferingen voor de overneming daarvan zou vorderen, eene onmogelijke zaak zijn? 't Is maar eene vraag die wij stellen, vertrouwende dat men toch eindelijk eens deze zoo gewigtige kwestie aan een gezet onderzoek zal onderwerpen.

Kan dan de bestaande Handelsschool niet in haar eigen onderhoud voorzien? Dank zij de, waarlijk niet genoeg te waarderen, onverdroten bemoeijingen en opofferingen door haren oprigter, Dr. **Sarphati** daaraan besteed, handhaaft die School zich in den laatsten tijd waarlijk boven verwachting, maar toch, eene verdere uitbreiding daarvan werdt in aller belang, dringend gevorderd. De vorige minister van Financiën, de heer Vrolik, heeft de inrigting een groote dienst bewezen door haar kosteloos een rijkslokaal te openen, en reeds die krachtdadige hulp heeft rijke vruchten gedragen. Het onderwijs in land- en volkenkunde, in goederenkennis, in staathuishoudkunde, door den bekwamen Mr. J. T. Buijs gegeven, in koopmansrekenen, boekhouden, de beginselen van scheikunde, in vreemde talen, enz. gaat geregeld voort, en het laatst gehouden examen heeft de bewijzen geleverd, dat de leerlingen dat onderwijs met vrucht genieten. Maar eerst dan wanneer hun aantal veel aanzienlijker is dan tegenwoordig, kunnen de middelen tot eene zoo noodige uitbreiding gevonden worden. Is Rijk noch Gemeente willens de, immers betrekkelijk zoo kleine, som geld te verschaffen die daarvoor noodig is, dat dan de ingezetenen door eene krachtige medewerking deze zoo nuttige inrigting steunen. En wanneer dat geschiedt door het aantal leerlingen te vermeerderen, dan draagt immers het daarvoor gegevene geld in de meerdere kennis der jonge lieden, ruime rente? 't Is dan geene gift die men verstrekt, waarvoor men alleen dank, eene schrale rente voorzeker! inoogst, maar een kapitaal dat men uitzet met kans op rijke winst.

Algemeen wordt de toestand van den handel in de laatste jaren een zorgwekkende genoemd, en algemeen is de klagt, dat de mededinging zóo zeer toeneemt, dat het vinden van een voldoend onderhoud in dien alouden tak van bestaan, van jaar tot jaar moeijelijker werdt. Eene menigte oude handelsnamen, door handel groot en rijk geworden, zoekt men te vergeefs meer onder de bestaande firmas, en terwijl het aantal der deftigen in den lande in de rangen der gestudeerden toeneemt vermindert dat in de rangen der kooplui. Hoeveel kapitaal, geldelijk en verstandelijk en zedelijk, daardoor aan den handel onttrokken wordt is niet onder cijfers te brengen. En zou de concurrentie onder de gestudeerden niet ook te groot zijn geworden, om allen een voldoend bestaan van de vruchten hunner studiën te verschaffen? De candidaten lijsten voor ieder postje dat open is, hoe karig ook de bezoldiging is, beantwoordt die vraag voldoende. Toch zal dat zoo lang niet meer duren, dat de bestaande kapitalen blijven voorzien in het onderhoud van zoo velen, nu ze niet meer vermeerderen dan misschien hier en daar met wat rente op rente, maar daarentegen door erfenissen, enz., onttaggelijk verdeeld worden. Er zullen dus met der tijd velen uit die geldelijk weinig productieve bedrijven moeten overgaan naar die, waarin meer geldelijk voordeel te behalen valt. Immers in handel, in scheepvaart, in nijverheid, is altijd nog genoeg te verdienen, wanneer men maar dat dubbele kapitaal heeft, 't geen daarin onmisbaar is, geldelijk en verstandelijk kapitaal. Het eerste is van den beginne af eene kwestie van eigendom of van goeden wil van anderen, ook zonder kennis kan men dat bezitten, in meer zelfs dan voldoende mate, maar het is moeijelijk te verkijgen; het is niemands eigendom, dan alleen van hem die het door eigene moeite en eigen vlijt verkregen heeft; men kan dat niet van noch aan een ander leenen; alleen diens deel is het, die er zwaar voor gewerkt heeft. Maar wie het ook verkregen *heeft*, die is eigenaar van een kapitaal dat ruime voordeelen belooft, wanneer hij zijn eigendom maar niet verwaarloost en er voortdurend de zorgvuldige hand aan houdt. Dat kapitaal is van groote waarde, ook voor de geheele maatschappij; het schaft onderhoud aan duizenden en tienduizenden, want het brengt nieuwe rijkdommen voort, die weer bronnen van bestaan voor vele anderen zijn, en geen Staat zoo hecht gebouwd en zoo vastelijk voor ondergang beveiligd, als die Staat, wiens burgers de leus erkennen en daarnaar handelen, dat kennis gelijk staat met magt.

Maar de Regering of de burgers die welvaart in hun land verlangen, moeten dan ook zorgen dat de gelegenheid geopend worde, om die kennis te verkrijgen, waardoor die welvaart moet opkomen. De moeijelijkheid om tegenwoordig in handel en nijverheid een voldoend middel van bestaan te erlangen, spruit voornamelijk daaruit voort, dat kennis meer en meer het deel is geworden van een ieder, groot en klein, rijk en arm. Het verschil van standen is thans meer gelegen in het verschil van bekwaamheden en van kennis. Wie nu meer verlangt te verkrijgen door zijn arbeid, door de aanwending van zijn verstandelijk kapitaal, dan de groote menigte die tevreden is met het dagelijksch brood, welnu, hij toone dan ook evenzeer in kennis boven hen te staan, boven wier inkomsten hij zich verheffen wil. Alle waar naar zijn geld, slechte arbeid wordt slecht betaald, betere arbeid beter. Nu moeten wij gedurig en gedurig meer doen dan vroeger en naarmate de vroeger minder beschaafden ons in beschaving naderen, moeten wij ook verder vooruit, altijd omdat wij ook meer vorderen voor ons onderhoud dan zij. De eischen die wij tegenwoordig aan onze dagelijksche behoeften stellen, zijn ook gedurig grooter: wat nood? mits wij dan ook maar zooveel grooter voortbrengers zijn dan vroeger, geprikkeld door die zeer natuurlijke zucht naar meer genot en beschaving.

Voor het verkrijgen van die meerdere kennis, zij dan zoowel voor den handelsstand de gelegenheid ruim opengesteld, als ze dat nu voor den geleerden stand is. De handelaar heeft regt op gelijke zorg voor zijne opleiding, als die aan de opleiding van anderen, voor rijks of stadskosten, besteed wordt. Kantoor-routine is niet meer voldoende om aan de hoogere eischen te beantwoorden die nu aan den handelaar gesteld worden: hij moet oneindig meer kennen, wil hij aan de grootere mededinging het hoofd bieden. En zouden dan de regeringen van twee steden als Amsterdam en Rotterdam, de beide hoofdplaatsen van Nederlands handel en scheepvaart niets meer hebben aan te wijzen dan ééne enkele school, verwaarloosd door het Bestuur der hoofdstad, kleingeacht door de burgerij, en dan nog wel opgerigt en nog voortdurend in stand gehouden door een enkel particulier, zelf niet eens handelaar? Wanneer men de burgers van Amsterdam en Rotterdam de vraag voorlei, wat zij dan wel gedaan hadden voor het jongere geslacht, om ook eene blijde toekomst over den handel te verzekeren, zouden zij dan kunnen volstaan met op die enkele school in de hoofdstad te wijzen, en volmondig willen erkennen, dat men ook die naauw kende en dus onverschillig aan haar lot overliet, een lot voorzeker verre van benijdenswaardig, wanneer de mannen van het vak zich daaraan genoegzaam onttrekken? Zou men het feit voor den vreemdeling willen belijden, dat de kooplui van de beide grootste handelsplaatsen hunne zonen naar Antwerpen en Leipzig op de aldaar met ruimte door de regering van land en stad ondersteunde handelsscholen zonden, en dus elders zoeken wat zij bewijzen noodig te achten en wat hier zoo ligt op grootsche schaal tot stand te brengen zou zijn? Mogt toch eindelijk eens bij al dien roem op grootheid van handel ook de erkentenis bij ons levendig worden, dat die roem alleen dan door het opkomend geslacht gehandhaafd kan worden, wanneer het eene opleiding daarvoor geniet, geheel overeenkomstig aan de groote eischen van onzen tijd. En mogten de Regeringen van land en stad toch eindelijk eens inzien, dat geene kapitalen met grooter voordeel kunnen uitgezet worden, dan wanneer ze dienstbaar worden gemaakt aan de opleiding van het jongeren geslacht. Immers van de opleiding hangt de ontwikkeling der jeugd grootelijks af, en die meerdere of mindere ontwikkeling zal beslissen over het wel of wee van ons Vaderland. Andere volken erkennen dat; zij voorzien in de opleiding van hun handelsstand door uitmuntende handelschole; mogen wij maar niet te laat het bestaande waardeeren en ondersteunen en bevorderen, anders mogt onze klagt over vermindering van welvaart ook eens te laat komen om nog door redmiddelen voorkomen te worden.

De handel van Noord-Amerika.

In de *Staats Ct.* vinden wij eenige cijfers over den handel van New-York over het afgeloopen jaar, getrokken uit de boeken van het kantoor der in en uitgaande regten daar ter stede. Daaruit blijkt hoezeer de handel van die stad, welke een groot gedeelte van den handel der Vereenigde Staten uitmaakt, in 1857 door de finantiele krisis in zijnen vooruitgang gestuit is.

De invoer te New-York van eigenlijk gezegde koopwaren (dus specie niet medegerekend) heeft in 1857 eene waarde van ca. 205 millioen dollars bedragen dat is ruim 5 m. minder dan in 1856. Doch door dit cijfer van 5 m. wordt de afneming der handelsbedrijvigheid geenzins in haren vollen omgang voorgesteld: daarbij moet eene som van 19 m. gevoegd worden, dewijl de waarde der in openbaar entrepot voorhanden goederen op het einde van het jaar 1856 slechts $1\frac{1}{2}$ m. bedroeg, en op het eind van het laatste jaar en 30 m. dollars.

Van het tolkantoor te New-York is in 1857 aan regten geïnd een som van 35 m. doll., dat is 9 m. d. minder dan in 1856. Het zijn de vijf laatste maanden des jaars waarin de opbrengst der

regten zoo veel afgenomen is. De uitvoer van N. Amer. producten uit New-York naar het buitenland heeft in 1856 eene waarde van 61 m. d. bedragen, dat is 18 m. minder dan in 1856. De uitvoer van goud is dan ook met 7 m. toegenomen en tot 41 m. d. gekomen. Buitendien is eene hoeveelheid buitenlandsche goederen ter waarde van 11 m. d. uitgevoerd tegen 4 m. d. in 1856. De handelsbedrijvigheid van New-York is dus in het afgeloopen jaar in ronde cijfers drie en veertig millioen dollars minder geweest dan in het vorige, te weten 24 millioen bij den invoer en 19 bij den uitvoer. Deze vermindering drukte voornamelijk op de vier laatste maanden des jaars, zoodat ieder van die maanden gemiddeld elf millioen aan den handel heeft ontnomen.

De statistieken van den suikerhandel in de Vereenigde Staten toonen aanzienlijke vermindering in het verbruik van dit artikel.

De ontvangsten bedroegen (in millioen kilog.) in 1857, New-York 161^9, Boston 31^7, Philad. $2?^8$, Baltimore 18, New Orleans $2?^5$, overige havens 14^2 totaal 269 mill. kilogr.

De voorraad op ult. December 1856 en 1857 stond ongeveer gelijk, 16^3 en 15^3 mill. Na aftrek van de uitvoeren over 1857 (28^7 mill. kilogr.) verkrijgt men een verbruikcijfer voor dat jaar van 241^7 mill. kilo vreemde suiker, tegen 255 m. kilogr. over 1856.

Vreemde en inl. suiker te zamen was de consumtie, 1857 280, 1856 378, 1855 377, 1854 3?5, 1853 372, 1852 3?5, 1851 288 mill. kilogr.

De cultuur van de sorgo, in het afgeloopen jaar in N. Amerika op uitgebreide schaal gedreven, schijnt, wat de suikerbereiding betreft, nog tot geen voldoende resultaten te hebben geleid. Wel werd er een vrij goede kwaliteit stroop verkregen, doch hetzij door gebrekkig suikergehalte, hetzij door onvoldoende bewerking, gaf de cristallisatie daaruit groote moeijelijkheden. Ofschoon er wel eenige voorbeelden van succes aanwezig waren, schijnt men over 't geheel tot *suikerproductie* niet veel van deze plant te verwachten.

Burgerlijke Stand.

Van den 18den tot den 24sten Junij 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 19den, Henri Charles, zoon van Jacob Gomperts Heilbron en van Rebecca Juda, 10 m. en 2 weken. Den 20, Pieter Jan van Esch Ringeling, 52 j. Den 21, Anna Maria Gulcherit van Halm, 36 jaren. Idem, Charlotta Elisabeth Robertson. Echg. van Henrij Dedrich Wilmans, 33 j. en 2 m. Den 23, Albertina Elisabeth Braseba, 3 j. en 6 m.

Scheepvaart.

UITGEKLAARD.

Den 24 dezer, het schip *Hermanus Izaak*, kapt. Braunstahl, naar St. Thomas, in ballast.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Compagnie, kapt. Kuiper, adres bij J. C. Oosterbaan. *Vertrekt 28 dezer.*

Pluto, kapt. Koch, adres bij F. P. Bouguenon. *Sluit 15 Julij e. k.*

Plantage Dordrecht, kapt. J. M. Brakke adres bij J. C. Oosterbaan.

Juno, kapt. Rosberger, adres bij M. M. Curiel.

Luitenant Admiraal Tjerk Hiddes, kapt. O. S. Parma, adres bij H. C. Levy.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Willem Eduard, kapt. H. D. van Wijk Jr., adres bij J. G. Fonseca Fz.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

Triton, kapt. Duinker, adres bij J. Gisius.

Maximiliaan, kapt. W. B. Schil, adres bij J. M. Polak.

Equator, kapt. Nieuwenhuijs, adres bij M. M. Curiel.

ADVERTENTIEN.

De aan het ARMBESTUUR der *Nederlandsch Portugeesch Israëlitische Gemeente* ingezonden

VOORWERPEN,

bestemd voor de LOTERIJ ten behoeve der Armen der Gemeente, zullen voor een ieder te bezigtigen zijn ten huize van het medelid des Bestuurs, den Heer J. BUENO DE MESQUITA in de *Graven straat*, van af den 5den tot den 20sten Julij e. k. van 9 uur des voor- tot 2 uur des namiddags, met uitzondering der Zaturdagen.

De BIJDRAGEN voor dat doel, zullen nog tot en met den 28 dezer ten huize van den Voorzitter, den Heer S. H. DE GRANADA in de *Graven straat*, met dank worden ontvangen.

Paramaribo, den 24 Junij 1858.

Namens het Armbestuur voornl.,
A. J. DA COSTA,
Lid en Secretaris.

Societeit: **Ons Genoegen.**

Algemeene Vergadering op **HEDEN AVOND** te *half acht* uur.
Verkiezing van nieuwe Bestuurders.
(6204)

Heden voordemiddag ten 10 ure, opening der inschrijvings-billetten op de te koop geannonceerde

VIJF HALVE LEGGERS DRAM.

van **22 a 23** graden, van de Plant. *Bleijendaal*, ten kantore van
(6202) J. FROUIN.
Paramaribo, 26 Junij 1858.

Bij AANBESTEDING

tegen **Kontante Betaling,** wordt de levering aangevraagd van de onderstaande **KLEEDINGSTUKKEN** enz., ten behoeve der Plantagien *Bellevue* en *John* in *Coronie*, als:

111 groote Duffels.
30 kleine dito.
3000 ellen wit Osnabrugsch Linnen.
1200 » blaauw do.
1000 » Vriesch Bont.
112 Hoeden of Mutsen.
370 ellen Calico.
1050 strengen Naaigaren.
1100 Naalden.
75 Scheermessen.
12¼ doz. Knip Messen.
12½ » Negerkammen.
13 » Spiegels.
12 » Scharen.

waarvoor de inschrijvings-billetten, vergezeld van monsters, zullen worden aangenomen ten pakhuize van den ondergeteekende, tot Donderdag den 1sten Julij e. k. des middags ten 12 ure.

Paramaribo, den 25 Juny 1858.
A. CHRISTIE qq.
(6203) A. MACDONALD.

DIE, *bij vergissing*, een' nieuwen muis-kleur Castoren **HOED**, merk: *Mention Honorable* 1855, op Donderdag avond van het Hoedenrek in het Loge Gebouw heeft medegenomen, wordt verzocht dien te komen verwisselen tegen een' daarvoor achtergelaten ligt-grijs ouden dito.
Adres Bureau dezer Courant. (6201)

[7460) Per *Benj. Cushing* ontvangen:
Versch TUINZAAD,
PLANTERS SCHOENEN, No. **6—11**, *HAIRDIJE.*
A. HEWITT.

De PILLEN van Holloway,
een onfeilbaar middel voor alle lever en maagkwalen.

De dochter van Mejufvrouw v. d. V. te Helmond, bevond zich sedert drie jaren in eenen beklagenswaardigen toestand, veroorzaakt door lever en maagkwaal. De moeder beproefde verscheidene middelen tot genezing, doch alles te vergeefs, en de ziekte nam zelfs trapsgewijze toe. Nu omtrent een paar maanden geleden begon zij de zieke Pillen van Hollowaij toe te dienen, het voorschrift stiptelijk opvolgende, en thans is zij volmaakt hersteld.

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat* a *f* 3. [6205]

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » . » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25